

И тая правдѣ възкрѣсна много по-рано, отколкото очаквахме. Отъ една година германцитѣ сѣ въ война и побеждаватъ по всички бойни полета. Тѣ си спомниха за насъ — нѣкогашнитѣ тѣхни слѣвни съюзници. Тѣ знаятъ, че нашитѣ борби и победи въ миналото, че пролѣтата крѣвъ на храбритѣ бѣлгарски войски сѣ предостаточни за изкупване свободата на Добруджа.

И германцитѣ з едно съ сегашнитѣ тѣхни съюзници — италианцитѣ — казаха на ромѣнитѣ, че трѣбва да ни върчатъ нашата земя. Започнаха преговори, които продължиха доста, но завършиха благополучно.

И на 7 септемврий, т г., по радиото се разнесе изъ цѣлия свѣтъ новината, че Добруджа се връща отново на Бѣлгария.

Радостъ изпълни сѣрдцата на всички бѣлгари Възторжена пѣсень „О добруджански край ти нашъ си земенъ рай“ проехтъ по всички бѣлгарски земи. Кѣмъ небесни пѣ висичи се понесе тържественъ звѣнъ на камбани отъ села и градове, а заедно съ него се издигна кѣмъ Бога и сѣрдечната благодарностъ на цѣлъ единъ народъ.

На следния день безброй мжже и жсени, стари и млади отъ всички краища на Бѣлгария се стекоха въ София, за да изразятъ прѣзъ нашия любимъ Царъ и неговото семейство своята голѣма радостъ за великата мирна победа, що Богъ ни дари.

На 21 септемврий влѣзоха тържествено въ Гутраканъ и Балчикъ нашитѣ войски. Добруджанци ги посрещнаха съ възторгъ, пѣсни и сълзи отъ радостъ. На 25 септемврий надъ Добричъ — столицата на Добруджа — проехтъ грѣмкото „ура“ на десетки хиляди бѣлгари, които приветствуваха сѣрдечно стройнитѣ редици на храбритѣ бѣлгарски войски. Сѣщия день наши кораби влѣзоха въ пристанището на Каварна. Добруджанскитѣ химнъ, пѣтъ отъ бѣлгарскитѣ моряци, се поде отъ струпаното множество посрещачи и се понесе мощно надъ морската ширъ и надъ равна Добруджа. На 1 октомврий слѣзнецето на свободата изгрѣ и надъ Силистра и залъ цѣла Южна Добруджа. Нашитѣ войски заеха новата граница съ Ромѣния. На югъ отъ нея не стихватъ пѣсни пѣ и веселбитѣ.

Училищата въ цѣла Добруджа се пѣ инятъ вече съ бѣлгарчета, които, вмѣсто на имъ ромѣнски езикъ, ще четатъ и пишатъ отсега нататѣкъ на сладкия и звученъ бѣлгарски езикъ. Тѣхната и наша радостъ е голѣма. Нека благодаримъ отъ свѣдце на Бога за тая радостъ и нека Му се помолимъ да я дари Той още тази година на вашитѣ братчета и сестрички въ всички поробени бѣлгарски земи.

Да бже!

Хр. Спасовски